

dende tidsfrist tages behørigt hensyn hertil. Skulle det inden udløbet af fristen blive nødvendigt af almene hensyn at nedlægge pladsen eller anses for hensigtsmæssigt at lade den overtage af staten, må denne eventuelt gøre brug af sin indløsningsret i henhold til § 57, stk. 2, og der vil da kunne blive tale om at yde erstatning til ejeren af pladsen.

Det har i øvrigt i denne forbindelse været overvejet at udbygge bestemmelsen om indløsningsret for staten med nærmere regler om, hvad der skal kunne indløses, tidspunktet for indløsningen, og hvorledes erstatningen skal beregnes. Man har imidlertid anset det for mest hensigtsmæssigt, at de forskrifter, som findes nødvendige vedrørende dette spørgsmål, optages blandt vilkårene for tilladelsen.

De vilkår, ministeren for offentlige arbejder må stille, vil være af økonomisk og teknisk art. Således må man drage omsorg for, at den pågældende ansøger er så økonomisk velfunderet, at han er i stand til på fuldt forsvarlig måde at indrette og drive pladsen. Endvidere må man allerede ved tilladelsens meddelelse skaffe sig rimelig sikkerhed for, at de for pladsens godkendelse nødvendige hovedbetingelser bliver opfyldt. I øvrigt vil det af hensyn til regulering af konkurrencen mellem flyvepladserne normalt blive stillet som betingelse, at eventuelle afgifter for pladsens benyttelse opkræves efter et af ministeren godkendt takstregulativ.

Til § 58.

Som en naturlig konsekvens af de synspunkter, der ligger til grund for kravet om, at der skal tilladelse til at indrette og drive en flyveplads, hvis benyttelse til flyvning står åben for offentligheden, er det bestemt, at en tilladelse kan tilbagekaldes, såfremt der under udøvelsen af den af tilladelsen omfattede virksomhed finder væsentlig tilsidesættelse sted af de i loven eller i tilladelsen indeholdte eller for sådan virksomhed i øvrigt gældende forskrifter. Det samme gælder, når det må antages, at tilladelsens indehaver ikke er i stand til behørigt at gennemføre anlægget eller opretholde driften. Det vil i øvrigt normalt fremgå af selve tilladelsen, at denne bortfalder, hvis vilkårene eller forskrifterne tilsidesættes, eller den pågældende f. eks. på grund af økonomiske vanskeligheder ikke er i stand til at opfylde dem. Ligeledes vil det normalt i tilladelsen blive bestemt, at denne bortfalder, såfremt den pågældende ikke inden en vis tid udnytter den.

Til § 59.

Medens det modsætningsvis fremgår af § 55, at der i almindelighed ikke skal tilladelse til at ind-

rette og drive private flyvepladser o. lign., er der dog i § 59 givet ministeren for offentlige arbejder bemyndigelse til at træffe bestemmelse om, at der også i disse tilfælde skal kræves tilladelse, idet forskellige hensyn kan gøre det nødvendigt, at staten har et vist indseende med indretning og drift af sådanne pladser eller andre anlæg i luftfartens tjeneste. Således kan militære hensyn føre til, at der ikke må anlægges flyvepladser i visse områder. Endvidere er det påkrævet, at der uden om enhver allerede anlagt lufthavn findes et bredt bælte, hvor der ikke anbringes andre pladser, idet faren for kollisioner ved indflyvningen til de 2 pladser ellers bliver alt for stor.

Ud fra ønsket om, at alle luftfartsanlæg oprettes og drives på en sådan måde, at de frembyder den fornødne sikkerhed og indbyrdes harmonerer, og at oprettelsen og driften er forenelig med almene hensyn, har man åbnet mulighed for at bestemme, at også indretning og drift af andre anlæg i luftfartens tjeneste end flyvepladser kræver tilladelse af luftfartsvæsenet.

Til § 60.

Foruden tilladelse efter dette kapitels § 55 kræves det, at flyvepladser, hvis benyttelse til flyvning står åben for offentligheden, tillige skal være godkendt af ministeren for offentlige arbejder. Godkendelsen skal sikre, at vedkommende anlæg opfylder de tekniske krav, der må stilles til en sådan plads, og kan derfor først gives, når pladsen er færdig, medens tilladelse normalt indhentes på forhånd.

Efter § 60, stk. 1, 2. punktum, fastsætter ministeren, i hvilken udstrækning godkendelse skal kræves for flyvepladser i øvrigt, d. v. s. pladser, hvis benyttelse til flyvning ikke står åben for offentligheden, og for andre anlæg. I denne sammenhæng bør det bemærkes, at man har regnet med, at en indehaver af en flyveplads, som ikke står åben til brug for offentligheden, og som indrettes med fornøden tilladelse, eller til hvis indretning tilladelse ikke har været fornøden, bør have ret til, i overensstemmelse med bestemmelser udfærdiget af ministeren for offentlige arbejder, at få flyvepladsen godkendt til særlig brug, hvilket kan have betydning for gyldigheden af forsikringerne for de luftfartøjer, der anvendes på pladsen.

Det er klart, at bestemmelsen om, i hvilken udstrækning der skal kræves godkendelse af flyvepladser, hvis benyttelse til flyvning ikke står åben for offentligheden — hvorved navnlig er tænkt på flyvepladser, der alene benyttes til privatflyvning eller til flyvning med specielle erhvervsformål,